

"Pro lid a věrné Čechy," odvětil Věk pevně a určitě. Německý herec, jenž posud mlčel a jemně v očích pořád svítil úsměšek převahy a jistoty, že je protivník ubožáček a že bude poražen, zasmál se nahlas této odpovědi. Doktor však sklesl do loktu a stůl opřených, nabívil se do předu přes stůl, a maje oči na bývalého spolužáka z ostrá upřeně, zvolal:

"Co! Tohle povídáš ty! Lid? Lid? Kdo je to? Děvečky, tovaryši a hloupí sedláci? A ti že vám to budou číst, myslíš?"

"A čtou, a jak!" Doktor se dal do smíchu. V svém rozpálení nevšiml si ani, že vstoupil starý pán napudrovaný, v tupetu, v modrém plášti, na němž se blyskotalo zlaté třepeň. Také Věk, rozčilen, roztrpčen sotva na něj pohlédl, až to byl sám Quaradasoni, feditel italské opery. Jen herec Fišer se mu hluboce uklonil; přehodil usedl u stolu, kdež rozmlouval Vojtíšek s Bassim a Liveratim.

"Čtou! Čtou!" opakoval Věk ohnivě. "Já se přesvědčuju, vidím to. Tam je, pánové, zdravý kmen!"

"Ah, tady jsme zkažení a doecela. Chvála Bohu!" Doktor se zasmál.

"A vítěli, pane, co," začínal herec, "kdyby ta vaše hračka o stala mezi vámi a sedláky, nu, s pánem Bohem!"

"Ani to ne." Vskočil mu Václavíček do řeči. "To je vůbec proti ideji nezapomenutelného císaře. Nu, ano, a zcela správně. Jednotné onřadování, jednotná správa, považte! Cisar Josef chtěl, ó vítě, filosof na trůně, chtěl, by se německá řeč rozšířila a ujala ve všech jeho zemích!"

Věk, už zardělý, sebou škubl. "Opočasně vřehni se mu milb jako v záblesku. Ale již musíš upřít zraky na herece Němce, jenž mluvil zvolna, usmívaje se, ale hodně pichlavým tónem:

"No to se stane tak jako tak, to nikdo nezdrží. Ale jak jsem řekl, přes to všechno bych nic neměl, pane, proti vaší kaprice, proti vašemu koničku, když se s těmi sedláky chcete mazat, ale tady v Praze, to bych prosil, tu by ti páni vlastenci toho měli nechat. To snad není jejich úcelem, a také nesmí být, aby, když pěstují svou materštinu, kazili při tom jazyk jiný a nad to panující a vzdělaný."

"Jak to!" zvolal prudce Věk a div nevyskočil.

"Jak to," vykládal tímž tónem a s tímž úsměvem herec. "Kazí, a jak! — Vaši čeští hereci, zvláště u Hybernů. Jim je němečina přece jen vedlejší a podle toho také v německých kusech hovoří. Ta jejich němečina! K smíchu! Ten jejich akcent, ten předrážkový, český akcent — ah —" herec se chystal za ně. "A ještě kdyby děli Špiessa nebo Pireta, ale to se odvážují na naše nejlepší kusy, i na mistrovské. I na takové, s kterými naše umění, náš, evičných, německých herců, má často potíže! A to jsme léta, pravím léta, študovali ducha a řeč německých nenečů!"

"A tak náš nechte hrát jenom český, a ne jenom v neděli a ve svátek, my budeme rádi!" vskočil mu Věk podrážděně do řeči.

Herec však se usmíval dále tak a vysoká a řekl tónem zdánlivě klidným, ale plným sebevědomí a zlomyslnosti:

"Ó ano, proč ne, ale musili byste hrát jenom své kusy, ze své bohaté, dramatické literatury!"

Věk uctil hrot nepřátelské zbraně; přemohl se však a nutě se do pavnosti a jistoty, bránil se:

"My teprve začínáme, a již máme dost kusů, a byty by — a budou —"

"No, to nechte!" Herec zamával dlaní do vzduchu, jako by se o tom nemohlo ani mluvit, a usmíval se. Ten úsměv jeho bodal a dráždil.

Doktor Václavíček se dal do smíchu:

"Tham vám vytrhne z noby trn — To je váš klasik!"

Věk byl už všechno zardělý, o

chům, vlastně starému Quardasonimu, jehož osmahlá tvář, zdravé zardělá, výrazného profilu, se odvízela od pudrovaného účesu. Vojtíšek vykládal, co zachytil ze sporu, že se hádali o české a německé divadlo, Čech a Němce.

Jako socha naslouchal starý impressario, až pak se usmál v tichém opovržení a vypjav obočí, zdvihl prsty dlaně ra stole položené a řekl s klidem povznesenosti:

"Entrambi sono barbari!" Kapelník Liverati se zasmál, Luigi Bassi přísvedčoval živě hlavou, a Vojtíšek se rozpažitě usmíval.

X. O tvrdé noci.

Věk prošel kvapně, velkými kroky všemi místnostmi, ale jak vykročil na chodbu, vzpomněl na Thama. Podíval se na hodinky. Byl už čas, už tu Tham mohl a měl býti. Věk jen okamžik avázoval. Zpátky nechtěl a nemohl. Rozhodl se, že počká venku, před domem, tam že Thama nemůže minouti.

V Prahu domovních dveří se zastavil a vyhlédl ven. Lampy před divadlem hořely rudě do hustého šera, a v jejich záři bylo vidět bílavý mrak padajícího sněhu, jenž přikryl už dlažbu a běhal se na pláštích a kloboucích chvátajících lidí.

Věk chvíli čekal, až pak mu připadlo, že Tham vlastně určitě nešel, že se tu, v kavárně, staví před divadlem. A tak náhle, nepokojen odešel. — Kdož ví — A čas docházel. Věk se posléze rozhodl, že půjde do divadla, po představení že se beztoho s Thamelem sejde. Vydal se Havřískou ulicí, Starou alejí. Hoté koruny stromů běly se sněhem, jehož padající slonou mrkavě promítala zarudlá světla lamp na sloupech u bariery.

Kočáry se zasněženými střechami hrály těšší bledostnou dráhou sem tam; v tom onom kmítla se uniforma, a ještě častěji křiklavé barvy strakatých maskar. S těmi ubáňelými vozy alej k Pražské bráně, do reduty u Vusínů proti staroměstským masným krámlům.

Věk docházel nebo potkával paní a panny v opentlených šepcích nebo zachuchlané v salupecích a velkých šátek, s podkasanými šaty, provázené pány v pláštích nebo v kožších. Ti všichni chvátali v veselém hovoru také k Vusínům nebo do nějakého "hausbálu".

Věk se po nich sotva ohlédl, ještě nevyšlo v něm vzrušení z toho sporu. Myslíl pořád ještě na bývalého kolegu schlubného, jak měl plná ústa pokroku a světla, jako by on, Věk, a vlastenci všichni byli nějak obskuranti. A jak se držel toho Němce a smál se s ním Čechům, sém Čech. Tak se sám na sebe Věk mrzel, že to ono jim mohl a měl povědět, dobrát je, zvláště toho Václavíčka. A ti všichni, jak tam byli "u hroznu", uvažoval, ti by jistě také s Václavíčkem byli proti němu povstali.

To pomyslení ho sklíčovalo, a co je nevědomých a vědomých odpadlíků a odběhelců. A o Thamovi jak mluvil! Ah, tady v Praze!

Věk přešel v tom zamyšlení Starou alejí, minul zahradu u Pražské brány. Rejskovu věd ve tmách se tlačil a již stál před zrušeným klášterem Hybernským, řada oken dlouhého sálu bývalého refořtáře zářila do tmy večerní. Před hlavní vchodem netlačili se lidé jako jindy, v neděli odpoledne. Byl všední den a německé představení. Cedule, ozářená kmitavým světlem svítilny u vchodu, hlásila, že dnes hrají: "Die drey Toechter", veselohru o třech jednánech od Špiessa.

Vákoví bylo té chvíle jedno, co hraji. Ale na domov si vzpomněl. Když vcházel, připadlo mu, jak tenkrát o korunovaci vedl svou ženu a báběčku do českého představení. Vzpomínka ho hrála a na okamžik se mu vyjasnila.

Seděl volně, neboť diváků se hrubě nesešlo, a posedl vší odeřeň vyrazil, jakoby vichr zavířil. Nárax prudkého pohnutí bylo nejvíce znáti na doktoru Václavíčkovi a jeho společníku, kolem nichž tleskila se kupka zvědavců. Nejvíce sám kavárník. V druhém řadu "kulatého stolu" vykládal, od břišního zpěvák a skladatel Vojtíšek Vis

Bolesti, vyvrtnuti, pohmožděni, stuhlost, neuralgie, bolest v kríži, neuralgie v boku.
Každý den nějaká choroba číhá na vašem práhu. Avšak ihned se ztratí, natřete-li se olejem sv. Jakuba. A nevrátí se ani hned tak brzo.
OLEJ sv. JAKUBA
(St. Jacobs Oil)
Velký prostředek proti bolestem
Cena 25c., 50c.
50centová láhev obsahuje 3krát tolik co 25centová.
Obdržel šest zlatých medailí na národních výstavách jakožto nejlepší prostředek proti bolestem.

se mu rozlila palčivost. Za ním, snad — k němu! Mučivé horko zahaubení a potupy ho zažehlo, až v oči mu zahřelo, a v ráz jím zachvěl vztek. Prudce postavil evičku na stůl, a hnal se ven. Chtěl se přesvědčit, až byl už přesvědčen, jak ho to pomyslení projelo, neboť byl od večera rozduhaným podezřením; nachýlen uvěřit všechno nejhorší, když ho Paula tak obelhala: Chtěl se přesvědčit, chtěl ji stihnout. V ten okamžik po tom dychtěl.

Několika skoky sběhl po neosvětlených schodech na tmavé, úzké nádvoří v chumelénici, do níž padal u černého průjezdu z přízemního okna zardělý pruh světla. Tham se dolů zastavil, jak si náhle vzpomněl, že se Amiling nedávno, to zaslechl doma, přestěhoval; a nevěděl kam. Tenkrát, když o tom Bettyna povídala, si toho dost nevšiml. Teď se mu zdálo, že do Štěpánské ulice. "Aby byl blíž — blíž!" připadlo mu zlostně. Namáhal přemět, zdalí tam, do Štěpánské ulice a do kterého domu.

Klepání ševcovského kladiva proniklo do černého dvorku, a hned v to zazpíval mužský hlas, tam za tím osvětleným oknem, kde bydlel mladý mistr švec.

"Jedna paní, která svého muže na vojné měla, mezi půlnoční a něho, z věrné lásky vzpomněla. V tom stál před ní muž ve zbrani a smutně se díval na ni —"

Young mistr, který tuto neformální balladu poprvé slyšel o českém představení u Hybernů v kave Sešitého, vyprosil si její opisu na Thamovi. Tak se mu zahříbala. Teď si jí oslavoval svou noční práci — Nápěvy, přidané k němu ševcovy noty prolamování, doléhaly k Thamovi; ale on nechtěl, neslyšel.

(Pokračování.)

PANI FARMERŠ, hledáte-li dělníky na farmu, dejte si oznámku do našeho listu. Vyplati se to!

Kdykoliv přijedete do Omaby a chcete býti pohodlně ubytováni, zajděte do

HOTELU PRAHA,
roh 13. a William ulice.
Moderně zařízené pokoje poskytnou i tím nejvybranějším ten pravý odpočinek. Vzorá čistě vedená kuchyně, jakož i útulně zařízené hostinice zajistí Vás uspokojí.
Posílám na věnek — KARLOVARSKÉ MEDOVÉ VÍNO — bednu o 12 láhvích — za \$2.75. 37řt
JOSEF VAŠKO, majitel.

Herb. Rogerse
Moderně zařízený Buffet
318 So. 15. St. (vzadu) v budově společnosti "Elk".
Tento hostinice je moderní v každém ohledu. Zdobí líkor všeho druhu nejlepší jakostí má vždy na skladě, jakož i nejlepší piva.
Krajané oblažte vždy usmívajícím se **Popik Altman**. Neopomáte se zastavit u něho. Je Čech od kosti a rád sobě s vámi pohovoří. 27-6m

Já vám důvěruji — neposlejte žádnou penize. \$2.00 vlasový cop zasíláme ku prohlédnutí poštou.

Výběr přirozeně vlnitých neb rovných vlasů, zašlete kadeř svých vlasů a my vám zašleme poštou 22 palců dlouhý cop jemných shodných vlasů. Šeděte-li to velikou láci, zašlete dva dolary týž den, když nebudete spokojeny, zašlete vlasů zpět týž den. — Zvláštní, vzácné a šedé odstíny jsou poštěm dražší. — Přiložte 5 centů na poštovné. — Česká knížka, ukazující mnoho mod copů, pompadourů, puflů, paruk atd.

JANES & COMPANY,
Dept. P. — 2138 So. 40. Ave., Chicago, Illinois.

ZVLÁŠTNÍ NABÍDKA.
Tem, kteří zašlou nám \$1.00 se svou objednávkou, zašleme tento krásný falešný cop plně vyplacený. Jedněte rychle, ješto se tato nabídka vícekrát neobjeví a ješto učiněna pouze, abychom zhořli své rychlosti do trhu uvedli. Penize se vrátí, nebudete-li plně uspokojeni. Janes & Company.

Dobré pivo jest lék
Plzeňské pivo v láhvích
z pivovaru
FREMONT BRW'G CO.
FREMONT, NEB.
Jest vačeno z nejlepšího sladu a z českého chmele. Toto pivo obsahuje pouze tři procenta líhu a proto jest všeobecně oblíbené a odporučené lékaři. Pakli se chcete posilnit, objednejte si je!

Metz Bros. Brewing Co.
Telefon Douglas 119
Vaři a lahvuji vyberně jen pivo.
Můžete se na tento starý a osvědčený zaved spohehnouti.

HUGO F. BILZ,
doručovateli Jettrova "GOLD TOP" lahvového piva
Telefon Douglas 542, Ind. A-1542.
Objednejte sobě bednu tohoto výkusaného piva. Má na skladě nejvíceznámý starý kořalky, stará vína, dostalky a líkory všeho druhu. — Víte za nejnížší ceny.
Jetter's Brewing Co. piva se šopuje.
Pamatujte sobě číslo 1204 Douglas St. výhledu severní roh. Otev. č. 117 14 14. st.
HUGO F. BILZ
OMAHA, NEBRASKA.